

Tadeusz Makiewicz, Ryszard Mazurowski

Dobieszewice, pow. Mogilno. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 3, 183-185

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

uwagę pochówek bespopielnicowy. W skład inwentarza wchodzi 2 sprzączki brązowe, okucie końca pasa, ułamki grzebieni, ułamki naczyń oraz wykonane z brązu pinceta, nożyce, brzytwa i nóż.

Eksploatacja dokonana w 1969 roku samyka w zasadzie badanie grobów płaskich. Do sbadania pozostają jeszcze 4 groby kurhano-
we typu "rostożckiego".

CIECIERZYN, pow. Kluczbork

patrz okres lateński

DOBIESZEWICE, pow. Mogilno

Pracownia Archeologiczno-

Stanowisko 1

Konserwatorska P.P. PKZ

Oddział w Poznaniu

Badania prowadził mgr Tadeusz Makiewicz /autor
sprawozdania/ i Ryszard Mazurowski na zlecenie
ZJBKDW we Włocławku. Pierwszy sezon badań. Osa-
da z I-IV wieku i VIII-XI wieku.

Stanowisko leży na zachodnim brzegu jeziora Pakoskiego na
płaszczyźnie wysoczyznowej i stoku wysoczyzny tuż obok brzegu
jeziora, zajmuje obszar około 300 x 100 m. W warstwie kulturowej,
o miąższości dochodzącej do 100 cm. zauważono wyraźną sekwencję
chronologiczną. Na samym dnie występuje ceramika z przełomu okre-
su późnolateńskiego i wczesnorzymskiego /zgrubiałe facetowane
krawędzie, naczynia beczułkowate/, wyżej ceramika z wieków I-III
/csernione fragmenty waz i pucharów, ornament meandrowy/, jeszcze
wyżej ceramika z okresu późnorzymskiego /m.in. ceramika siwa/, a
u samego stropu warstwy ceramika wczesnośredniowieczna z niewiel-

ką domieszką późnorsymskiej. Na tym poziomie znaleziono także kilka ułamków pochodzących być może z okresu wędrówek ludów. Na różnych poziomach w warstwie kulturowej i pod nią występują jamy, odkryto ich w tej chwili 13. Niewielka jama o średnicy ok. 2 m zawierała materiał charakterystyczny dla kultury wschodnio-pomorskiej. Na okres wczesnorsymski /Izne/ można datować regularną, prostokątną sieniankę o głębokości 100 cm oraz jamę, w której pod paleniskiem odkryto oalkowicie zachowany szkielet psa. Pies leżał na lewym boku, kości otaczał niewielki krąg kamienny, wyznaczający zewnętrzny granicę paleniska. Prawdopodobnie jest to pochówek psa o znaczeniu kultowym jakich kilka znanych jest z osad późnolatańskich i wczesnorsymskich.

Z okresu późnorsymskiego pochodzą regularne jamy z paleniskami - pozostałość budowli półsieniankowych lub sieniankowych. W jednej z jam wczesnośredniowiecznych znaleziono ceramikę reprezentującą być może VIII wiek n.e. Są to fragmenty naczyń o charakterze zasobowym, zdobione bogatym ornamentem stempelkowym i linii falistych.

Wśród sabytków znaleziono jeden ułamek ceramiki kultury ceramiki sanurowej i grociak krzemienisty reprezentujący tę samą kulturę.

Najciekawszym sabytkiem pochodzącym z okresu rzymskiego jest paciur saklany barwy oliwki /średn. 4,6 cm/ zdobiony liniami falistymi wykonanymi techniką inkrustacji. Ceramika daje przekrój form od przełomu okresu późnolatańskiego i wczesnorsymskiego, aż do okresu wędrówek ludów. Również w bardzo bogatym wyborze reprezentowana jest ceramika wczesnośredniowieczna, z reguły bogato zdobiona ornamentem linii falistych, żłobków zdobionych i ornamentem stempelkowym. Ze względu na bogactwo materiału sabytkowego i duże walory metodyczne stanowisko badane będzie w

roku przyszłym.

DOBIESZEWICE, pow. Mogilno

patrz okres neolitu

DZIERŻĄZNA, pow. Płońsk

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Warszawie
Museum Mazowieckie w Płocku

Badania prowadziła mgr Irena Kryszyńska. Finansował
Wojewódzki Konserwator Zabytków i Museum Mazowieckie
w Płocku. Szósty sezon badań. Omentarsysko z okresu
późnolateńskiego i rzymskiego.

Odkryto 15 grobów jamowych z okresu późnolateńskiego i rzym-
skiego, 7 jam z ceramiką starożytną, 5 słupów - stel drewnianych
i 1 drewnianą dżubankę, kształtem analogiczną do kłody odkrytej
1964 roku, ale bez zawartości zabytkowej.

Najciekawszymi przedmiotami zabytkowymi są: celtycka cera-
mika malowana, występująca wspólnie z mieczem obusiecznym w poch-
wie i umbem, liczne drobne fragmenty szkła z barwnym ornamentem
plastycznym /import-rzymski/ oraz dżubanka.

Badania omentarsyska będą kontynuowane.

FREDROPOL, pow. Przemyski

patrz badania penetracyjne